

Men naar man fra en vis Side fremsætter bestemte Ønsker om Hjælp fra Statens Side, saa maa man stille som Betingelse, at de, som fremsætter disse Ønsker, selv yder noget for at opnaa, hvad de ønsker.

Det ærede Medlem var meget for-
tørnet over, at jeg havde sagt, at Ar-
bejdslønnen var tre Gange saa høj som i
1914, og en enkelt Taler har senere be-
rørt det samme Spørgsmaal. Der maa jeg
forudskikke den Bemærkning, at det var
ved Omtalen af Svejtser-Beretningen, at
jeg nævnte det, saa det ligger en lille Tid
tilbage; der er jo sket en lille Ændring
heri senere. Den Udtalelse er ogsaa ble-
vet stærkt angrebet i Bladet „Social-Demo-
kraten“; jeg tror endogsaa, der blev brugt
saa stærkt et Udtryk som, at det var
uforskammet. Men jeg synes ikke rigtig,
det har Ærinde til mig, for der staar
uomtvisteligt i Svejtser-Beretningen — og
det Afsnit er sikkert udarbejdet af Kon-
torchef Dalhoff i Statistisk Departement —,
at Arbejdslønnen er tre Gange saa høj
her, som den var i 1914, og denne Beret-
ning er underskrevet af det ærede Medlem
Hr. Stauning. Jeg havde afgjort Tillid til,
at hvad et saadant højt oplyst Medlem
kunde skrive under paa, maatte være rig-
tigt, og det stemmer i øvrigt ganske med
de Tal, jeg fra anden Side har faaet med-
delt. Jeg synes derfor ikke, der er Grund
til at fare saa haardt frem mod denne
Udtalelse, som virkelig stemmer med Sand-
heden.

Sidst, det ærede Medlem havde Ordet,
spurgte han gentagende om, hvorfor Ven-
stre i August havde fremsat Forslag om
Importreguleringen. Jeg har ikke noget
Kendskab til, hvad der bevægede Venstre
til dette; men jeg har fulgt med i Bladene
og faaet den Opfattelse, at netop Social-
demokratiet og andre Partier i meget høj
Grad ønskede en saadan Regulering, og
jeg har forstaaet, at Venstre er gaaet med
dertil for at imødekomme disse Ønsker —
det er saa vist ikke med Begejstring. Det
forekommer mig da, at naar man giver en
Indrømmelse, skulde man have Tak for
det og ikke det modsatte.

Det glædede mig, at det ærede Mem-
lem ikke stiller sig afvisende til de For-
anstaltninger, jeg har skitseret, og blandt
andet udtalte om midlertidige Toldforan-
staltninger, at blot de var høje nok, kunde
han tænke sig at slutte sig til dem. Det
synes i hvert Fald at tyde paa, at man
kan naa til en Forstaaelse.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann
var meget venlig i sin Omtale af, hvad

jeg havde sagt, men paa et enkelt
Punkt var det ærede Medlem misfornøjet,
og det var med Hensyn til den Maade,
hvorpaa Administrationen har gennemført
Foranstaltningerne overfor Udlandet. Det
ærede Medlem spurgte, om jeg ikke ansaa
Danmark for at være lige saa suverænt
som Svejts. Jeg maa sige, at det gør jeg
ganske ubetinget. Men jeg havde nu ikke
just tænkt paa vor retslige Stilling i al
Almindelighed, jeg havde kun tænkt paa
Importreguleringsforanstaltningerne. Det
var dem, mit Udtryk omfattede, og som
jeg allerede har nævnt, har Svejts gen-
nemført sine Importreguleringsforanstalt-
ninger paa en ganske anderledes elastisk
Maade, end vi har gjort det herhjemme.
Her blev der stillet bestemte Forlangender
om, at man skulde holde omtrent alt ude,
og derfor var det næsten umuligt at imøde-
komme de forskellige. Det er muligt, at
vi begyndte Ordningen paa et forkert
Grundlag. Den nuværende Regering har
jo ikke saa megen Erfaring paa det Om-
raade, som den tidligere Regering havde,
og det er muligt, at man ved et saadant
første Forsøg maaske ikke vælger det helt
rette. Men det ærede Medlem Hr. Drach-
mann ved meget vel, at det var nødvendigt
i Oktober at gaa til en Ordning af Regu-
leringen, hvis man ikke skulde blive nødt til
at skride til Ophævelse. Det beviser fuldt
ud, at vi var nødt til at tage Hensyn til de
Indsigelser, der var kommet udefra; men
det beviser absolut ikke, at vi ikke havde
god Villie til at gennemføre Ordningen
paa den bedst mulige Maade.

Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte,
at der sikkert altid var mange Vanskelig-
heder ved en saadan Ordning, men frem-
hævede, at der var en Del Vanskeligheder,
som var selvfremkaldte. Jeg har allerede
omtalt, at Venstre ikke er særlig begej-
stret for denne Ordning, og det er der
sikkert heller ingen i den høje Rigsdag,
der mener; men vi er gaaet med til den,
og det har været vor Opgave loyalt at
gennemføre Foranstaltningerne, og jeg er
ganske sikker paa, at ingen har Ret til at
sige, at Administrationen har gjort noget,
som paa nogen Maade kunde tjene til at
lægge Hindringer i Vejen. Derimod tror
jeg, der er Grund til at rette denne Anke
imod en anden Side. Jeg skal tillade mig
at gøre opmærksom paa, at ved det første
Møde, jeg overværede i Rigsdagens Ud-
valg, hvor Skotøjssagen var til Behand-
ling, og hvor man maatte enten ophæve
Reguleringen eller gaa til en anden Form,
blev der fra forskellig Side rejst Indven-